

gifter, der nu er medgaaet. Hertil kan jeg føje, at Beparelser vilde jo nok — som det er bekendt for alle dette høje Tings Medlemmer — kunne være opnaaet paa dette Omraade, hvis den Stemning i saa Henseende, hvor ud fra det ærede Medlem talte, havde været raadende indenfor det Parti, som det ærede Medlem tilhører.

Med Hensyn til selve Udgifterne har jeg Grund til at gøre opmærksom paa, at de i høj Grad har været paavirkede af den Prisstigning, som netop det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) i øvrigt saa stærkt dvælede ved i sin Tale. Jeg har ladet foretage en Beregning over, hvorledes det maa antages, at Udgifterne for Aaret 1917—18 vilde have stillet sig, hvis man overhovedet ingen Forandringer havde foretaget i den regelmæssige Tilstand paa det militære Omraade, saaledes som den bestod i Tiden forud for Krigen. Ved Beregningen, der naturligvis er ganske skønsmæssig, er man kommet til det Resultat, at man ikke vilde have kunnet gennemføre den almindelige Ordning for Flaadens Vedkommende uden at lægge 4—5 Millioner til de 7—8 Millioner, som findes paa de sædvanlige Budgetter, og for Hærens Vedkommende ikke vilde have kunnet gennemføre den uden at lægge 13—14 Millioner til de ca. 17 Millioner, som findes paa det sædvanlige Budget. Her ser jeg endda bort fra, at saaledes som Budgettet i 1909 var beregnet for Hærens Vedkommende, vilde det selv med ordinære Priser ingenlunde have kunnet lade sig gøre paa Grundlag af dette Budget at gennemføre Lovgivningens Bestemmelser. Siden Finansaaret 1917—18 har jo ikke blot Prisstigningen i høj Grad gjort sig gældende, men dertil er endda kommet forskellige ved Aftale truffene Forbedringer af Mandskabets Stilling, nu ogsaa Beslutning om Lønforhøjelse gennem det almindelige Fjerdedelstillæg for Hærens og Flaadens Befalingsmænd. Jeg tror, man vil naa til det Resultat, at man ikke vilde komme igennem med et mindre Beløb end op imod 60 Mill. Kr., om Aaret paa de to militære Ministeriers Budgetter tilsammen. Den højtærede Finansminister har nævnt det Tal, tror jeg, under en tidligere Diskussion, og det ærede Medlem fra Ebeltoft (N. Neergaard) har taget Tallet op, sig mener da ogsaa, at hvis man tænker sig den almindelige Lovordning anvendt under de nuværende Forhold, vilde den kræve med de nuværende Priser og den

nuværende Betaling til Befalingsmænd og Mandskab et Beløb op imod de 60 Mill. Kr. Men naturligvis er dette ganske skønsmæssigt, og under forandrede Prisforhold vil der jo ogsaa indtræde en Forandring heri, ganske bortset fra de Forandringer, som maatte kunne foregaa i selve Ordningen.

Jeg har tillige søgt at foretage en Beregning af, hvor stor en Del af den samlede Udgift paa omtrent 110 Mill. Kr. der kan siges at bero paa Prisstigningen, hvorved man altsaa nogenlunde vilde komme til at se, for hvilket Beløb den nuværende Tilstand kunde opretholdes, hvis vi havde haft lignende Priser som dem, der bestod i August 1914. For Flaadens Vedkommende har man da ment, at man vilde kunne klare sig med det halve af det Beløb, der nu anvendes. For Hærens Vedkommende er man kommet til det Resultat, at Prisstigning, Lønforbedring, højere Betaling til Kvarterværter og lignende indgaar i Beløbet 85 Mill. Kr. med 35 Millioner for Aaret 1917—18. Hvis Priserne havde været omtrent, som de var forud for 1914, vilde den samlede Udgift paa dette Omraade af 110 Mill. Kr. være forandret til en Udgift mellem 50 og 60 Mill. Kr. Priserne er jo nu imidlertid en Gang, som de er, og med disse Priser under de bestaaende Forhold maa Udgifterne naa den Højde, de i Øjeblikket har. Men vi har jo Grund til at haabe, at Forholdene inden alt for længe vil blive saaledes ændret, at vi ikke staar overfor saadanne Vanskeligheder og saadanne Udgifter paa dette Omraade, som vi har oplevet i disse Aar.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hassing-Jørgensen): Der blev for kort Tid siden ført en Debat her i Folketinget om Arbejdsløshedsspørgsmaalet. I den Anledning blev der fra flere ærede Medlemmers Side fremsat Bemærkninger, som efter min Opfattelse var ret hensynsløse, om ikke just i deres Form, saa i deres Formaal, idet de øjensynlig havde den Hensigt at bibringe Tingets Medlemmer og Befolkningen den Anskuelse, at Staten ved Forsømmelighed med Hensyn til Udførelse af offentlige Arbejder havde paadraget sig en væsentlig Skyld for Arbejdsløsheden. Jeg var ikke til Stede ved den Forhandling, og da et af de ærede Medlemmer, som den Gang tog Ordet, opfordrede ærede Medlemmer her i Salen til under Finanslovdebatten at fremkomme med deres Anker, og dette ogsaa